

ეს უკანასკნელი კეთდება მოქანდა-
კეს ი. ნიკოლაძის ესკიზის მიხე-
ლვით. გერლესის კურთხევა განზრა-
ხულია მიმღინარე წლის აგვისტოში.

◆ **ხოლება.** ქალაქში ყველა
დღე სანიტარიზი დაიარებიან და
ქალაქის ყველა უბნებში სასამართლო
ეზოებსა და ყველა საფარო და-
წესებულებათ ასეფთავებინებენ, რა
თა მოუმზადებელნი არ შეჰვედნენ
საშინელს სენს—ხოლებას. მიუხე-
დავად იმისა, რომ ექიმები ყველას
არწმუნებენ, ხოლებას არა აქვს
ნიადაგი ტფილისში ფართოდ გასა-
ვრცელებლადამ, მცხოვრებნი მაინც
შეშინებულნი არიან და ყოველს
ავადმყოფს ეჭვის თვალით უცქე-
რიან. რამდენსამე ხნის წინადაც
იყო ტფილისში ორი-სამი საეჭვო
ავადმყოფი, მაგრამ ექიმების შემო-
წმებით ისინი სხვა ავადმყოფობით
იყვნენ ავად და არა ხოლებით და
ხალხიც დამშვიდდა. ახლა კიდევ

უშესინ, ქართველთა შორის წ. კ. გ.
საზოგადოების მთავარმა გამგეობამ
ამ წლის დასაშესისში წერილობით
სთხოვა თავის სკოლებისა და სამ-
კია ხელოფების ვამგეთ და ყველა
ფილიალურ განყოფილებათა გამგე-
ობით, რაც შეიძლება მიკლე ხანში
წარმოედგინათ 1909 წლის ანგარი
შები. მას შემდეგ აგრძ ექვსი თვე
გადის და თავარ გამგეობას დღე-
საც არ მიუღია ყველა განყოფილე-
ბათავან, და სკოლებიდან ანგარი-
შები. ამის გამო მთავარი გამგეობა
შეჩერებულია და დღემდე ვერ დაუ-
მთავრებია საზოგადოების საერთო
წლიური ანგარიშების შედგენა

◆ **მკაფიოება.** როგორც სი-
ლნაღიდან გვატყობინებენ, ამ დღე-
ებში ვასიუკევიჩის დუქანში, რო-
მელიც ლორიის პოლკის კაზარმე-
ბთან იმყოფება, რა უცნობს მო-
უკლავს ლეო ჩიკვაიძე. უცნობნი
მიმართულია.

ნდ). ამავ დღეს, დილის 7 საათზე, სიურ უფლებასა, დაძატების ეკო-
ნისტებისა, სამოქალაქო და საერობო
მიხეილის სახელმწიფო ში მიიცვან ეს

სპარსეთის ქვეშვერდომი სარქისა ეკუთხითის, 30 წლისა, ჩიხეილის ქუჩაზე სეროპ კარაკემიანცის სახა- დებულებას, სერთა ძორისო უფლების სპეციალურ კურსა და საქონელთა ცოდნაში.

16 ივნისს ვიღაც უცნობებმა ქართლში მოჰკულს ოვ. ოომი ციცა. შეიძლის დატოვიბისა თა ძონიბის კუ

16 ନେତ୍ରିକାମ୍ବିନ୍ ପାଇଁ ଏହାର ଦେଖିଲୁଛି ।

„შეილის ყუჩა“-ში და საზარელე ისეთის გვულწრფელობით, სერთის აკაციანით მართოთ მისი. რომ

დევილად მცხოვრები ვინჩე; შეუ-
ყვარდა იმიტომ, რომ იგი მთის
შევერფალივით მაღალია, შიუდო-
შანტეკლერის ძახილით, მაგრამ იგი
ალტაციების იქნ შანტეკლერის
გულშეტელის რწმენით, მის კონც-

შელი, მასავითი ამაყი, მარტო. რეული გენიალობით. და იგი შეი-
სიყვარული უმანკო არსებისა და- ყვარა, შეიყვარა გაგუებით, რომ
ლის პრატულობს, ფრთხებს ისხავს ისე მძლავრიად უძახდა „მუკლიკურას“

და შეუდრეველად მიექანება თავის განცდეგილის კვეთის; იგი არ უშინცდება მთის სიმაღლეს, სიშორეს, სიცივეს მზის აშოსვლის, რომ ისე რწმენით შექსაროდა განთიადის მოვლენას.

და მრავალ ტახჯვისა და ცდის შე-
მუგ აღწევს კოდეც განდეგილის
არეს. ჰეიბლავს მას თავისის ქმდლუ-
სიყვარულისა და იგი უნდა განხო-
რცილებულოყო, ქცევლიყო ბედ-
ნიერებად, ამ კი სულ სხვა საკი-

კონი, ღვთაესოიოთ, გაუვდის
ხელებს, მისი უტებს მკერძოედ და
ამ შეხებით უეცრივ სრაცებს გან-

დევილს თავის მისაცემს, კონტა
რბას, მიუდგომლობას; სტაცებს შის,
რახვის შესტრუფოდა მისი გული.
2. მარტინის უაზონის ქვედა

ღმერთის გულს? იგი აღარ არის
მიუდგომელი, იგი აღარ არის
აძიყი. მარტო თა ვითარება უკა-
მის პირველ სივებს,
მაგრამ შანტეკლერი თვის მო-
წოდებას არ უღალატებს. და, და-

ორმანდეს, ორ მხე თვითონ აძლის და არა—მის, მოწოდებით, იგი იღებეს: თავის აუცილებელი მოტყუპა და მის აუცილებელი მოტყუპა.

ენტლი ამ უდღა მოკვედეს, ამ უდღა იგ გახდეს უფრო ძლიერი—იგი ას პედება, იგი ხდება უფრო ძლიერ რა თა ნა ნა მა პერ მა პერ

სიყვარულისათვის შობილმა კეპ-
ლუცა ხოხომაც შეიყვარა შანტე-
ქლერი მხოლოდ იმიტომ, რომ იგი
მოქმედებით, იგი ყოველ დილას
მაინც იძახებს თავის ყიყლიყოს,
ძახებს; რომ ვამოგახხოთ, მანა-

გამოცემული და ჩვეულებრივ ში-
სიანად შედგნილი.

→ 21 იქნის ქალაქის სხვა და სხვა
ში მასიურ ჩხრეკის დროს 42 უკას-
ოო შეიცყრეს.

რთული

ქველამოქადეგი

დამიან ში ადამიან ური თავმოყვა-
ბის და ლირსების დაფასება და
ივისცემა ძლიერ ძნელია. მით უმე-
ქნელია ეგ იმ ადამიანისთვის,
ქოსაც აზრათაც არ მოსკლია
ქრებოდა ამ საკითხს და რომელ-
თვისი ლირსების შეგნებაცა არა
. რამდენადც უკულტუროა და
თლელი ადამიანის ბუნება,
ენად უფრო ნაკლებ ფასსა სცებს
თვის ქაცურ ლირსებას. ოთარა-
ქერივის თაყვანსაცემი თვისება,
ქლიც შეიძლება იმის შეუგნებ-
ა აშეარავდებოდა, ილიამ შეგ-
ულად ზე-აიტაცა, და ეგ თვისებაა
შეგნება, რომ ვინ იცის ეგგა სი-
ლულმა ადამიანის პიროვნება შე-
ოს, მისი თავმოყვარეობა და
იროს, თუნდაც იგი გაჭირვებულ
კითხავ მდგომარეობაში იმყო-
დეს. „რას მიქვია ტკბილი სი-
ა (სიბრალული), ეგ გულის
არისო“, ამბობს ოთარაანთ ქვრი-
მაგრამ მის გულს ყოვლაც დაჩა-
ლისა და ღარიბისათვის შადლი
უმიმს, თუმცა ეგ მადლი „პილ-
მოყრილია“. ოთარაანთ ქვრივი
ოლადაც ქრისტეს სიტყვისამგრა-
ვენა ხელით მოწყალებას გას-
და მარცხნას არ ატყობინებს.
სკრილობს თვით გაკითხულებ-
აო შეაჩნიოს, რომ მას იბრალე-
და მოწყალებას აძლევენ. რამდე-
ლომაა ამ უბრალო გლეხის ქვრი-
დამიანის ლირსების პატივის ცე-
ა ამასთან რამდენათ დამამცირე-
ია ის ქველმოქმედება, რომელ-
ძლიერნი ამა ქვეყნისა გასცემენ,
ზეიმითა და ზრით მოელოს ქვე-
საცნობენ ამას და დიდის ამბით
თხოვენ ქება-დიდებას. აი ცუკ-
ი სურათი მეზვერე და ფარისევ-
ა. ჩვენი ყოველგვარი საქველმოქ-
ო დაწესებულება, კერძო იქნება
თუ, მაგალითად, თავადაზნაუ-
რა, მხოლოდ პატივის-მოყვარეო-
და ზოგჯერ პირადი ანგარიშით
და დამცირება უნდა გამოიაროს
რეაზდა ადამიანმა, რამდენი სიც-
და ეშმაკობა უნდა ჩაიდინოს,
ცენს ხვეწნა მუჟარაა საჭირო,
საიდანმე, მის შემდეგ ჩაც სხვა
სხვა კნეინები და გავლენინი პი-
რი იყისრებენ საქმის გარიგებას,
კორმე სტიპენდია იშოვნოს ჩვენი
ატებისაზ იმ სახით, რა სახითაც

ის ძლიერის რწმენით გამსცეა-
ლნი, ერთ და იმავე ყალბ, მაგ-
ლამაზის წარმოდგენით ფრთხებ
მულნის თრივე ძლიერის, კე-
შობილურის მიზნების მებრა-
ნი, მხოლოდ შეგმულარის, უნა-
კო გზით. არის მათ შორის გან-
ვებაც: მაგალითად დონ-კიხოტი
ლოდ დროებით იყო დონ-კი-
ხოდ, დაბადებითა და სიკვდილით
იგი იყო ჩვეულებრივი ადამიანი.
ტეკლერი კი დაბადებითაც „შან-
ლერი“ იყო, ცხოვრებითაც და
დილის დროსაც ისევ „შან-ტექ-
იად“ დარჩება. მაგრამ მათში
ცება უფრო ბევრით მეტია,
რე განსხვავება და ჩვენც უფრო
სება უნდა გვაინტერესებდეს.
რის სიყალებები, წარმოდგენა, თავ-
კუუება, რაც უფრო ძეირფასია
თვის, უფრო ლამაზი, სასარგებ-
ლო, ვიდრე მის სამაგიერო სინამდ-
ებ:

ას, მეცნიერებამ, სინამდებილე
აიკლიოს, რომ მთვარე უბრა-
კო, ხრიოკიან მთების უდაბნოა,
ც არც ქართა ქროლვაა, არც
თა ღლვა, არც ქვე-ქსილი;
ც არ არის მობიბინე ველი, ამ-
ბობული ტყეები, თეთრ პირფი-
ანი მთები; სადაც სიცოცხლის
ავი სუნთქვაც კი არ მოისმის,
ის მაინც იგი წარმოდგენილი
ბა ულამაზეს, უმშვერიერეს
ლებად სამყაროს სფეროში. მის
ნიერობით აღტაცებაში მოვლენ
ი ისინიც, ვინც მასა სტაცებს
სის გამოკვლევებით სილამაზეს
ოლიუზის, რომელშიაც ახვევს
ადამიანის მეოცნებე გული და
ეგ ამ ოცნებით თვითონვე
ება, შეებას ეძლევა.

